

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.030/2016/6.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Benyó Anette ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Pál Helga ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Veszprémi Törvényszék 3.Mf.20.647/2015/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.358/2012/36.

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 3.Mf.20.647/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap

alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 1.015.500 (egymillió-tizenötezeröttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a vegyész szakmunkás képesítéssel rendelkező felperes több megszakítással 1975. március 1-jétől állt az alperes alkalmazásában laboráns, illetve cellakezelő munkakörben. 1995-től kezdődően 9 esetben mutattak ki a vizeletéből túlzott higany-expozíciót.
- [2] A felperes 2004-ben 3 hétig állt kezelés alatt tüdő-, arc- és homloküreg gyulladásal. 2004. októberében ismételten tüdőgyulladás jelentkezett nála és a gyógykezelés hatására sem mérséklődtek fulladásos panaszai. 2006. január 5-étől a F.T.-ben, 2006. április 3-ától a F.SZ.I.K.-ban vizsgálták foglalkozási megbetegedés gyanúja miatt. A F.J.O.K.K. 2006. augusztus 29-ei irata szerint a felperesnél a fogak elvesztése hosszas higany- és sósav-expozícióval hozható összefüggésbe, légzőszervi betegségének kialakulásában pedig kofaktorként közrejátszhatott. Egészségi állapotát 2006. március 7-én elsőfokon, május 3-án másodfokon vizsgálták. Megállapították, hogy az össz-szervezeti munkaképesség-csökkenése 50 %-os, foglalkozási betegségből eredő munkaképesség-csökkenést nem véleményeztek. A felperes ezután 2008. február 1-jétől baleseti járadékban részesült, mivel az OEP OORSZI Orvosi Bizottsága megállapította, hogy az össz-szervezeti egészségkárosodása 55 %-os, amelyből 30 % foglalkozási eredetű. A 2010. október 19-ei OORSZI I. fokú Orvosi Bizottsága 53 %-os egészségkárosodást állapított meg, amelyből 32 %-ot minősített foglalkozási eredetűnek.
- [3] A felperes 2006. január 26-án előterjesztett keresetében vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest hivatkozva arra, hogy a G.Ü.-ben végzett munkája során a munkahelyi légkör folyamatosan higanygőzzel szennyeződött, amely mértéke a megengedett határértéket túllépte. Ehhez időközben savgőzök is társultak, amelyek károsították a szervezetét, tüdőbetegsége és fogai elvesztése ennek a következménye.
- [4] A Veszprémi Munkaügyi Bíróság 3.M.53/2006/31. számú közbenső ítéletével megállapította a felperes foglalkozási megbetegedését, és az alperest teljes kártérítés viselésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljáró Veszprém Megyei Bíróság 3.Mf.21.533/2007/4. számú végzésével a közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására

és újabb határozat hozatalára utasította.

- [5] Ezt követően a Veszprémi Munkaügyi Bíróság 3.M.53/2006/144. számú ítéletével a felperes foglalkozási eredetű betegsége miatt kötelezte az alperest, hogy fizessen elmaradt munkabért, utazási és egészségügyi költséget, továbbá 500.000 forint lejárt járadékot, és 2010. július 1-jétől minden hónap 15. napjáig havi 10.000 forint járadékot. Mezőgazdasági munkák költségének viselésére is kötelezte az alperest, továbbá 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést is megítélt a részére kamatokkal együtt.
- [6] A Veszprém Megyei Bíróság 3.Mf.21.220/2010/15. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő kórházi- és utazási költséget, a mezőgazdasági és ház körüli költséget, valamint az eljárás illetékét és az állam által előlegezett költséget leszállította.
- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, és a Kúria 2012. július 11-én kelt Mfv.I.10.656/2011/4. számú végzésével a Veszprém Megyei Bíróság 3.Mf.21.220/2010/15. számú ítéletét - a felperes elmaradt munkabér és egészségügyi költségek iránti keresetét elutasító, valamint az elsőfokú ítéletet a kereset elutasítása tekintetében helybenhagyó döntése kivételével - a Veszprémi Munkaügyi Bíróság ítéletének a művelődési költség, az élelemfeljavítás, az ápolási költség, és az általános kártérítés iránti kereset elutasításán túlmenő rendelkezéseire is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [8] A Kúria ezen döntése alapján a Veszprémi Munkaügyi Bíróság előtt 1.M.358/2012. számon 2012. augusztusában újra indult peres eljárás alatt a Veszprémi Törvényszék 6.Fpk.19-12-000704/20. számú, 2013. február 27-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította az alperes fizetéseképtelenségét, és főeljárásként elrendelte felszámolását azzal, hogy a felszámolás kezdő időpontja a felszámolást elrendelő végzés közzétételének napja, vagyis 2013. február 27-e.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A megismételt eljárásban a felperes változatlanul fenntartotta a vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti igényét. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.358/2012/36. számú 41. számon kiegészített ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperes részére fizessen meg a fogpótlása fejében 1.000.000 forintot, utazási költség és figyelmességi csomag címén 15.200 forintot és kamatát, mezőgazdasági és ház körüli munkák címén 359.778 forintot és kamatát, 2014. január 1-jétől évente 46.423

forint járadékot minden év június 30. napjáig, gyógyszerköltség címén 402.388 forintot és kamatát, 2014. június 1-jétől minden hónap 15. napjáig havi 4.106 forint járadékot, ruházati költségtérítésként 20.000 forintot és kamatát, nem vagyoni kártérítésként 1.000.000 forintot és annak kamatát. A felperest az alperes részére 600.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte, míg az alperest az állam javára eljárási illetékként 151.748 forint, előlegezett költség címén 170.960 forint megtérítésére kötelezte azzal, hogy a fennmaradó illeték és előlegezett költség az államot terheli. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő. A Veszprémi Törvényszék 3.Mf.20.647/2015/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította, és a felperest 762.000 forint összerköltség megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy az illetéket és az eljárás során felmerült 915.062 forint előlegezett költséget az állam viseli.
- [12] A másodfokú bíróság ítéletében utalt a Csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (továbbiakban Cstv.) 34. § (1), (2) bekezdésében foglaltakra, a 36. § (1) bekezdésére, valamint a Cstv. 38. §-ának (2) és (3) bekezdésében rögzítettekre. Kifejtette, hogy pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás a hitelezőt nem mentesíti a 28. § (2) bekezdésének f) pontjában, és a 46. § (7) bekezdésében rögzített kötelezettség teljesítése alól.
- [13] Az alperest a Kormány stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodási szervezetté minősítette, ezért vonatkozásában a Cstv. rendelkezéseit a 65-70. §-okban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A Cstv. 67. § (2) bekezdése értelmében pedig a felszámolási eljárásban a követelések bejelentésének a 46. § (5) bekezdés c) pontjában, és a 37. § (1) - (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határideje van, amely 120 nap.
- [14] A felszámolás kezdő időpontját követően a felszámolási vagyonnal összefüggő pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni, amelynek módja a hitelezői igénybejelentés. Eszerint tehát a felszámolás elrendelésének következményeképpen a felszámolás kezdő időpontja előtt indult peres és nemperes eljárások az eljáró bíróság előtt folytatódnak, azonban a pénzkövetelés érvényesítése iránt folyamatban lévő eljárás a hitelezőt nem mentesíti az igénybejelentési és nyilvántartásba vételi díj megfizetésének kötelezettsége alól. A felszámolónak a 40 napon túl, de 120 napon belül bejelentett követeléseket is nyilvántartásba kell vennie és kielégítenie, ha a határidőben bejelentett tartozások után van rá vagyoni fedezet. A 40 napos igénybejelentési határidő eljárási határidőnek minősül, amelynek elmulasztása a Pp. 106. § (1) bekezdése szerint igazolással orvosolható. A 120 napos igénybejelentési határidő elmulasztása azonban már jogvesztéssel jár. Mivel a felperes a felszámolási

eljárásban a követelését a jogvesztő határidőn belül nem jelentette be, követelése a társasággal szemben megszűnt, az adott követelés a továbbiakban nem érvényesíthető. A törvényszék utalt a BH 2010.303. számú döntése és az EBH 2009.2060. számú elvi határozatra, amelyek az e körben a kialakult bírói gyakorlatot tükrözik.

- [15] A Cstv. 28. § (1) bekezdése értelmében a felszámolást elrendelő végzés jogerőre emelkedését követően a bíróság haladéktalanul kirendeli a felszámolót, majd elrendeli a felszámolást elrendelő és felszámolót kirendelő végzés kivonatának a Céglőnyben való közzétételét. A 28. § (2) bekezdés f) pontja szerint a közzétételnek tartalmaznia kell a hitelezőknek szóló felhívást, hogy ismert követeléseiket a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől számított 40 napon belül a felszámolónak jelentsék be. A 2006. évi V. törvény (a továbbiakban Ctv.) 22. § (1) bekezdése szerint a cégnyilvántartás hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok, továbbá a bejegyzett jogok és tények fennállását, illetve azok változásait. A Ctv. 10. § (2) bekezdése biztosítja a cégnyilvántartás nyilvánosságát, a 11. § szerint pedig a cégnyilvánosságot a cégbíróság a Céginformációs Szolgálat, valamint a Céglőnyben történő közzététellel valósítja meg. A közzétételtől számítandó az igénybejelentési határidő, azaz a Cstv. 67. § (2) bekezdésében meghatározott, és a 37. § (3) bekezdésében jogvesztőnek minősített határidő is. A Céglőnyben való közzétételhez kapcsolódik tehát az igénybejelentésre vonatkozó kötelezettség és elmulasztásának jogkövetkezménye is. Ebből pedig az következik, hogy a jogvesztés mint jogkövetkezmény a Céglőnyben való közzétételtől számított határidő felperes általi elmulasztásához kapcsolódik.
- [16] A felperes 2013. március 6-án kelt beadványának tartalma alapján megállapítható, hogy az alperes elleni felszámolási eljárás 2013. február 27-ei megindulásának tényéről tudomást szerzett. A törvényszék előtti eljárásban a felperesi képviselő a bíróság kérdésére akként nyilatkozott, hogy hitelezői igénybejelentést a felperes nevében nem tett. Ezen közlést az alperes is megerősítette.
- [17] Mivel a felperes a felszámolási eljárás keretében elmulasztotta a hitelezői igény bejelentését, ez a keresettel érvényesített anyagi joga megszűnését eredményezte. A bíróság a továbbiakban érdemben nem vizsgálhatta a felperesnek az alperessel szemben érvényesített kártérítési igényét figyelemmel arra, hogy a jogvesztést a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie. A felperes a keresetlevelét 2006. január 26-án nyújtotta be a bírósághoz, és ugyan a megindult per a felszámolás kezdő időpontjában (2013. február 27-én) még jogerősen nem fejeződött be, de a Cstv. 38. § (2) bekezdése szerint a folyamatban lévő perekben érvényesített igényt is be kell jelenteni a felszámolóhoz, és a keresetnek megfelelő nyilvántartásba vételi díjat is be kell fizetni a 40 napos határidőn, illetve a perbeli esetben 120 napos jogvesztő határidőn belül.

- [18] Mivel a jogvesztést a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, és a felperesi jogvesztés már az elsőfokú bíróság előtt újraindult eljárás során bekövetkezett, a felperes keresetét már az elsőfokú bíróságnak el kellett volna utasítania.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében és észrevételében a jogerős ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy „a másodfokú ítélet a pert a Pp. 157. § a) pontja alapján megszünteti, és az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi”. A másodfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezését is indítványozta.
- [20] A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes 2013. március 6-án, az alperes 2013. május 16-án kelt iratában bejelentette a felszámolási eljárás megindítását. A Cstv. 38. § (3) bekezdése, és a Pp. 28. §-a alapján az elsőfokú bíróságnak a hatásköre hiányát hivatalból kellett volna észlelnie, és a Pp. 257. § a) pontja alapján az eljárást megszüntetnie. Ennek a bíróság nem tett eleget, lefolytatta a bizonyítási eljárást, szakértői vizsgálatokat rendelt el, tárgyalásokat tartott, és ítéletet hozott.
- [21] Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 28. §-át amely kimondja, hogy a bíróság a hatáskör hiányát hivatalból vizsgálja.
- [22] A Pp. 124. § (4) bekezdés a) pontja alapján a bíróság hivatalból beszerzi az iratokat más hatóságoktól, szervektől. Ennek a bíróság nem tett eleget, noha mindkét fél jelezte a felszámolás megindulásának tényét. Nem hívták fel a felperest, hogy igazolja, bejelentkezett-e a felszámolási eljárásba.
- [23] Sérült a Pp. 157. §-ának (1) bekezdés a) pontja, amely alapján a bíróságnak a megismételt eljárásban a pert meg kellett volna szüntetnie.
- [24] A Pp. 125. § (1) bekezdését is megsértette a bíróság, amikor a tárgyalás időpontját 30 napon belül nem tűzte ki.
- [25] Mind az első-, mind a másodfokú bíróság megsértette az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Rómában 1950. november 4. napján kelt egyezmény 6. cikk 1. pontja alapján az ésszerű időn belül való tárgyalás elvét. Az iratban fellelhető, hogy az eljárás indokolatlanul elhúzódott, tárgyalások nem voltak kitűzve, több sürgetést is benyújtott a felperes.
- [26] Az elsőfokú bíróság mulasztása miatt került sor az eljárás lefolytatására, és merült fel a perköltség. A másodfokú bíróság nem a pert szüntette meg a Pp. 157. § a) pontja alapján, hanem érdemben döntött, és a keresetet elutasította. A felperest perköltség fizetésére kötelezte, noha az ítélete 7. oldalán leírja, hogy a jogvesztést a bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie. A perköltség összegét úgy indokolja, hogy a kifejtett tevékenységgel arányban állónak találja. Teszi azt annak ellenére, hogy megállapítja, a bíróság mulasztása miatt kerülhetett sor az egész

eljárásra. Amennyiben 2013. tavaszán a per megszüntetésére került volna sor - ahogy a jogszabály előírja -, akkor nem merült volna fel ügyvédi tevékenység.

- [27] Méltánytalan és igazságtalan, hogy egy munkahelyi balesetben károsodott felperes, akinek a kárát és kárigényét minden bíróság elismerte pusztán azért, mert az alperes fizetése képtelenné vált, és a Cstv. 38. § (3) bekezdése alapján a bíróság hatásköre megszűnt, kárigénye érvényesítésétől eszik, mivel nem tudja megfizetni a nyilvántartásbavétel költségeit. A bíróság mulasztása miatt olyan mértékű perköltség megfizetésére köteles, amely már a megélhetését veszélyezteti.
- [28] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte a felperes perköltségben való marasztalása mellett.
- [29] A perben eljáró bíróság - a felszámolási eljárás megindulásától függetlenül - jogosult volt lefolytatni a már folyamatban lévő pert. A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan, hiszen elsődlegesen a bírósági hatáskör hiányára alapítva kéri a másodfokú ítélet megváltoztatását, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Tévesen hivatkozott azonban a Cstv. 38. § (3) bekezdésében foglaltakra, a jogvita eldöntése szempontjából a 38. § (2) bekezdésének van kiemelt jelentősége.
- [30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében utalt a Pp. 124. § (4) bekezdés a) pontjára és arra, hogy a bíróság nem hívta fel, miszerint igazolja, bejelentkezett-e a felszámolási eljárásba hitelezőként. Az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) alapelve, hogy saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. A Cstv. 38. § (2) bekezdése egyértelműen azt rögzíti, hogy a pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás a hitelezőt nem mentesíti a 28. § (2) bekezdés f) pontjában és 46. § (7) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítése alól. A felszámolási eljárás megindulásakor már folyamatban volt peres eljárás tehát nem mentesítette a felperest mint hitelezőt azon kötelezettsége alól, hogy követelését a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől számított 40 napon belül a felszámolónak bejelentse. Ezenkívül köteles lett volna az általa követelt összeg 1 %-át is megfizetni a nyilvántartásba vétel érdekében, és ezt a felszámolónál igazolni kellett volna, amely szintén nem történt meg.
- [31] Méltánytalan, hogy a felperes saját felróható magatartására hivatkozva igyekszik sikertelenségét a bíróságokra hárítani.
- [32] A felperes hivatkozik arra, hogy a Pp. 125. § (1) bekezdését megsértette a bíróság, azonban részletesen nem fejti ki ezen álláspontját. Az első- és a másodfokon eljáró bíróság a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveknek maradéktalanul eleget tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [34] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [35] A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Így kizárólag azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálhatóak, amelyek tekintetében a konkrét jogszabályhelyet és a jogszabálysértés módját is megjelölték.
- [36] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen jogszabálysértésként a Pp. 28. §-át jelölte meg, vagyis hogy a bíróságoknak hatáskörüket hivatalból kell vizsgálniuk, amelyet elmulasztottak. Ezen jogi érvelés téves, mivel a jelen esetben a bíróságok az előttük folyó eljárásban a felperes egészségkárosodása miatti kártérítés címén előterjesztett igény elbírálására hatáskörrel rendelkeztek. A Veszprémi Törvényszék 6.Fpk.19-12-000704/20. számú, az eljárás alatt, 2013. február 27-én jogerőre emelkedett végzésével állapította csak meg az alperes fizetéseképtelenségét, és főeljárásként felszámolását rendelte el azzal, hogy annak kezdő időpontja a felszámolást elrendelő végzés közzétételének ideje, amely ugyancsak 2013. február 27-e volt.
- [37] A Cstv. 38. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felszámolás kezdő időpontja előtt indult peres és nemperes eljárások a korábban eljáró bíróság előtt folytatódnak. A pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás azonban a hitelezőt nem mentesíti a 28. § (2) bekezdésének f) pontjában, és a 46. § (7) bekezdésében rögzített kötelezettség teljesítése alól. Mindezen jogszabályi rendelkezésekből pedig nem lehet következtetni a felülvizsgálati kérelemben állítottakra, vagyis nem állapítható meg az eljáró bíróságok hatáskörének hiánya.
- [38] A felperes utalt a Pp. 124. §-ának (4) bekezdés a) pontjában foglaltakra és sérelmezte, hogy a bíróság nem hívta fel annak igazolására, miszerint bejelentkezett-e a felszámolási eljárásba. A másodfokú bíróság ítéletében is rögzítette, hogy a felperesi képviselő a bíróság kifejezett kérdésére nyilatkozott úgy, hogy hitelezői igénybejelentést nem tett. Ezen ítéleti megállapítást a felperes nem vitatta. Arra vonatkozóan pedig nincs adat - a felperes csak utóbb a felülvizsgálati észrevételében állította -, hogy a követelés 1 %-os összegét nem tudta befizetni, ezért nem járt el az igény nyilvántartásba vétele érdekében (Pp. 270. §, KGD 2010.172.)
- [39] A felperes felülvizsgálati kérelme szerint a másodfokú eljárásban a

bíróságnak a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja alapján - amely visszautal a Pp. 130. § (1) bekezdés a) - h) pontjaira - a pert meg kellett volna szüntetni. Ebben a körben azonban érdemi előadást nem tett, nem jelölte meg, hogy a Pp. 130. § (1) bekezdés a) - h) pontjai közül melyek eredményezték volna a per megszüntetését. A Kúria ezen felülvizsgálati hivatkozással érdemben tehát nem foglalkozhatott a Pp. 272. § (2) bekezdésére tekintettel.

[40] A felperes sérelmezte a Pp. 125. § (1) bekezdésében foglaltak elmulasztását, ez azonban a következetes ítélkezési gyakorlat szerint nem olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a per eldöntésére kihatással lehetett volna.

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a bíróságok megsértették az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény 6. cikk 1. pontjában foglaltakat, amely az ésszerű időn belül történő eljárás elvét rögzíti. Állítása szerint a jelen eljárás indokolatlanul elhúzódott. A periratok alapján azonban kizárólag azt lehetett megállapítani, hogy a bíróságok - a felperes nagyszámú kereseti követelésének vizsgálata érdekében - széleskörű bizonyítási eljárást folytattak le, és nem volt olyan eljárási cselekmény, amely a bíróságok késlekedő magatartásának alátámasztására alkalmasak lettek volna. A felek által indítványozott bizonyítékok beszerzése megtörtént, és a felperes maga sem jelölte meg a felülvizsgálati kérelmében, hogy melyek voltak azok az eljárási cselekmények, amellyel összefüggésben a bíróságok perelhúzó magatartása alátámasztható lett volna. Így az Egyezményben foglaltak megsértése akkor sem állapítható meg, ha egyébként a mindenre kiterjedő bizonyítás lefolytatása miatt az eljárás hosszú időt vett igénybe.

[42] A felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy a kárigényének érvényesítésétől azért esett el, mert az alperes fizetéseképtelenné vált, és a Cstv. 38. § (3) bekezdése alapján a bíróságok hatásköre megszűnt. A másodfokú bíróság döntésére ugyanis azért került sor, mert a jogi képviselővel eljáró felperes nem tett eleget a Cstv. 38. § (2) bekezdésében foglaltaknak, amely a Cstv. 28. § (2) bekezdés f) pontjára is utalva a hitelező (felperes) részére kötelezővé tette igényének bejelentését a felszámolónál.

[43] A felperes sérelmezte a perköltség mértékét, ebben a körben azonban konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg. Kizárólag a Pp. 157. § a) pontjában foglaltakra utalt, vagyis a permegszüntetés szükségességére. Ezen jogszabályi hivatkozás azonban nem alkalmas a perköltség sérelmezett mértékének érdemi vizsgálata alátámasztására, ezért a Kúria ezzel érdemben ugyancsak nem foglalkozhatott a Pp. 272. §-ának (2) bekezdése alapján.

[44] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [45] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg az illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése, és 14. §-a alapján az államnak kell viselnie.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. április 13.

Dr. Tallián Blanka s.k. tanácselnök, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Nné
tisztviselő